

Vista aèria / Fotografia: Pirenaic

L'amic

REVISTA DE SANT JULIÀ DEL LLOR I BONMATÍ

L'AMIC

3a època - agost 2008

34

TELÈFONS I FAX D'INTERÈS

Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí

Tel. 972 42 22 96 - Fax 972 42 33 34
e-mail: ajuntament@stjuliabonmati.com
web: www.stjuliabonmati.com

Registre Civil

i Jutjat de Pau de Bonmatí
Tel. 972 42 22 96 - Fax 972 42 33 34

CEIP Sant Jordi

Tel. 972 42 10 70 - Fax 972 42 31 50
e-mail: b7000123@centres.xtec.es

Parròquia de Santa Maria de Bonmatí

Tel. 972 42 08 07

Esplai de Sant Julià del Llor

Tel. 972 42 16 72

Ràdio Bonmatí

Tel. 972 42 44 92
www.radiobonmati.net
radiobonmati@gmail.com

Banc Popular Espanyol

Tel. i Fax: 972 42 00 19

Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, sucursal Bonmatí

Tel. 972 42 15 50 - Fax 972 42 04 58

Bar-Restaurant Can Jans

Tel. 972 42 30 03

Restaurant La Barca

Tel. 972 42 09 63

Bar El Racó dels Amics

Tel. 972 42 00 26

Turisme Rural Can Vila

Tel. 972 42 37 12

Restaurant El Duc de l'Obac

Tel. 972 42 09 77

Mossos d'Esquadra Santa Coloma de Farners

Tel. 972 18 16 75
Urgència 088
Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil
Oficines: Tel. 972 18 24 38
Urgències: Tel. 972 18 24 00
Fax: 972 18 24 03

Teisa:

Oficines: Tel. 972 20 48 68
Fax 972 20 48 70
Terminal autobusos: Tel. 972 20 02 75

Feca-Endesa

Gestions-Serveis Clients:
Tel. 902 50 77 50
Avaries: Tel. 902 77 00 77

Correus d'Anglès: Tel. 972 42 22 21

Consell Comarcal de La Selva:

Oficines: Tel. 972 84 21 61
Fax 982 74 08 04
Servei Recaptació: Tel. 972 84 01 78
Fax 972 84 21 01

Informació General: Tel. 012

FARMÀCIES

Farmàcia M. José Medina Bonora:

Tel. 972 42 22 31

Farmàcia d'Anglès:

Adela Bonmatí - Tel. 972 42 08 89
Teresa Franch - Tel. 972 42 00 51

Farmàcia de la Cellera:

Marta Jornet- Tel. 972 42 14 63

Farmàcia d'Amer:

Soledat Bassó - Tel. 972 43 03 16

SALUT

Centre d'Assistència Primària CAP d'Anglès

Tel. 972 42 14 98 - Fax 972 42 19 24

Hospital Santa Caterina de Salt

Centraleta: Tel. 972 18 25 00

Hospital de Girona Dr. Josep Trueta

Centraleta: Tel. 972 94 02 00
Prog. Consultes Externes:
Tel. 972 94 02 76-77-49
Admissió Urgències: Tel. 972 94 02 81
Unitat d'Atenció a l'Usuari:
Tel. 972 94 02 11-12-13

Serveis d'Ambulàncies:

Urgències - Tel. 061
Programació serveis - Tel. 704 10 03 17

Informació Sanitat respon:

Tel. 901 11 14 44

HORARIS SERVEIS VARIS

OFICINES MUNICIPALS:

De dilluns a divendres, de les 9 del matí a les 2 de la tarda.

Dilluns i dimecres, de les 5 de la tarda a les 8 del vespre.

El mes d'agost degut a les vacances d'estiu, les oficines municipal restaran tanca des totes les tardes.

SECRETARIA:

Dilluns, dimarts i dijous de les 12 del matí a les 2 de la tarda.

Cal concertar visita prèviament.

ALCALDIA:

Cal concertar visita prèviament.

OFICINA TÈCNICA:

Dimarts i dijous de 12 del migdia a 2 de la tarda. Cal concertar visita prèviament.

DISPENSARI MUNICIPAL:

Dr. Daniel López i ATS Flora Algans: dimecres de les 8 del matí a les 3 de la tarda i divendres de 8 a 11 del matí.

Dr. Manel Roman i ATS Magda Bonet: dijous de les 8 a les 11 del matí.

ASSISTÈNCIA SOCIAL:

Cal trucar a l'Ajuntament per concertar entrevista. Telèfon 972 42 22 96.

FARMÀCIA

M. JOSÉ MEDINA BONORA. De dilluns a divendres de 2/4 de 10 del matí a 1/4 de 2 de la tarda i de 2/4 de 5 de la tarda a les 8 del vespre.

Propera guardia de l'11 al 17 d'agost.

Tel. 972 42 22 31.

Per a més informació trucar al CAP d'Anglès (24 hores).

URGÈNCIES DEL CAP D'ANGLÈS:

24 hores diàries. Tel. 972 42 14 98

PARRÒQUIA DE BONMATÍ:

HORARI DE MISSES

Dissabtes i festius anticipades, a les 7 de la tarda.

Diumenges i festius a les 11 del matí.

HORARI DESPATX PARROQUIAL

Dissabtes, de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes al tel. 972 24 27 62

SERVEIS	2
LLINDA	3
INFORMACIÓ MUNICIPAL	4
ANIVERSARIS	6
ACTUALITAT	7
ENTREVISTA	8
SALUT	11
ESCOLA	12
ENTITATS	14
OPINIÓ	27
LLIBRES RECOMANATS	36
WEBS D'INTERÈS	37
GASTRONOMIA	38

EDITA: Ajuntament de Sant Julià del Llor i Bonmatí

amb la col·laboració de:

Diputació de Girona

CONSELL DE REDACCIÓ: Anna Pagès, Xevi Pijaume, Lluís Molas, Elia Borràs, Rosa Taberner, Anna Masachs i Anna Marcó.

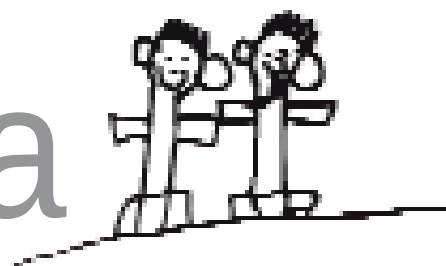
IMPRESSIÓ: Impremta Pagès
Tel. 972 42 01 07 - Anglès

PORTADA:
Vista aèria.
Fotografia Pirenaic

DIPÒSIT LEGAL: GI-1210-1993

El Consell de Redacció no s'identifica necessàriament amb les opinions dels articles publicats.

Llinda

Benvolguts lectors de L'Amic,

Ara fa un any se'm va encomanar la tasca de portar des d'aquest Ajuntament la regidoria de Cultura. Una de les coses que em va fer més il·lusió va ser poder incorporar-me a la Redacció d'aquesta magnífica revista, conèixer la seva història, endinsar-me en records de persones que per la seva edat em van fer descobrir molts valors. M'han explicat històries de la Colònia, de les fàbriques, de la manera de viure dels que ara ja són grans i que recorden la seva infantesa com un temps difícil però en el fons feliç. Tenien altres valors, eren feliços amb poca cosa. Pels infants, la imaginació era la seva millor joguina. La casa del veí era com a casa nostra i no hi havia necessitat de tancar la porta, res no es movia de lloc.

Vaig arribar al poble l'any 1969 i vaig veure Bonmatí com un gran poble, ja que jo venia de Trullàs, un barri on no hi ha nucli urbà i tot son cases aïllades. El que més recordo són aquells arbres amb la seva ombra immensa o potser és que jo era petita encara i la veia més gran del que en realitat era. La Colònia respirava frescor i tranquil·litat. La part negativa era el mal estat en que estaven els pisos, aquest fet ja havia fet moure a una colla de Bonmatinencs cansats de viure en males condicions i el projecte del Grup Bondia ja estava bastant avançat, els primers habitatges ja estaven acabats. Allà hi vaig anar a viure jo, al mateix replà del nostre amic Josep Pigem i la seva dona, la Lola.

La meua timidesa va fer que em costés una mica integrar-me amb la mainada del poble, per això entenc a la gent que ve de fora i sé que depenent de la manera de ser de cadascú pot costar més o menys. De totes maneres podeu estar segurs que el nostre poble és un lloc on tothom és benvingut. Penseu que amb els anys ha passat de ser una Colònia amb dos carrers a ser un municipi juntament amb Sant Julià del Llor amb més de mil habitants, per tant a hores d'ara la majoria de la nostra població no ha nascut dins del nostre municipi.

En el meu cas us puc ben assegurar que considero Sant Julià del Llor i Bonmatí el meu poble, i entenc els que per diferents raons, en un moment donat de la seva vida varen haver de marxar i encara ara el troben a faltar. A tots vosaltres que gardeu tants records del nostre poble us vull dir que m'agradaria rebre notícies vostres, escrits, alguna història d'anys enrere. Alguns de vosaltres de tant en tant ja ho feu, però de ben segur que encara queden moltes coses per explicar de la vida del nostre poble i que la majoria de nosaltres per raons d'edat no les hem viscudes.

I als que heu arribat fa poc al nostre poble també us animo a participar, envieu les vostres opinions, expliqueu-nos les vostres experiències. Ens agradarà molt publicar-les.

A tots i a totes una abraçada i dono les gràcies a en Joan per cedir-me aquesta pàgina.

ANNA MASACHS I COLL

Regidora de Cultura, Lleure i Comunicació.

EL GOVERN DESENCALLA EL PROJECTE DE LA NOVA ESCOLA DE BONMATÍ

L'empresa pública Gisa, que depèn de la Generalitat de Catalunya, ha posat a licitació la redacció del projecte de la nova escola de Bonmatí per un pressupost de 249.208 euros. Amb aquest tràmit es desencalla el projecte, reclamat durant anys per aquest Ajuntament.

La nova escola es construirà just al davant de l'actual. El projecte preveu unes instal·lacions per a 250 alumnes. Els terrenys escollits tenen un cert desnivell que se solucionarà edificant a la part baixa del terreny, l'espai per als alumnes

d'educació infantil i el gimnàs. A la part més elevada hi anirà l'edifici per als cursos de primària. Després de diverses negociacions es va acordar amb el Departament d'Educació que, quan el nou centre estigui en funcionament, les instal·lacions de

l'actual escola passaran a ser de titularitat municipal tot i que encara no s'ha decidit definitivament què s'hi farà, però el més probable és que l'edifici vagi a terra i al solar s'hi construeixi una llar d'infants, aquest mateix any es començaran tots els tràmits per demanar-la.

QUEIXES DELS VEÏNS

Tot i les campanyes de conscienciació que s'han dut a terme des de l'Ajuntament, ens han arribat queixes que hi ha persones que en treure el gos a passejar, no recullen els excrements. Normalment sempre es passen pels mateixos llocs, creant una acumulació de defecacions que són un perill per la higiene i per la salut de les persones. Una zona molt problemàtica és al darrere dels garatges que queden entre el carrer Amer i el

carrer Ramon Muñoz i González, on els veïns a l'hora d'anar a treure el cotxe, s'porten desagradables sorpreses. Uns altres llocs on hi ha el mateix problema és a la zona de "La Font de la Rovira" i al descampat del davant de l'envelat. Des d'aquí preguem als propietaris que adoptin una postura més cívica per a una millor convivència.

PROHIBIT APARCAR

Ens han arribat a l'Ajuntament queixes d'alguns veïns, que no es respecten les senyals de prohibit aparcar, amb els inconvenients i perills que això comporta.

D'altra banda a la sortida del carrer San Ramon, sovint hi ha cotxes aparcats damunt la vorera, a les cantonades i sobretot al costat de la tanca de la Plaça dels Pins, quan tots sabem que segons les normes de circulació és una infracció greu i priva als conductors de la visibilitat necessària, tant per

incorporar-se, com per circular per la carretera principal que va a Sant Julià del Llor i al grup Bon Dia. Això és molt greu i més quant a pocs metres tothom té una zona d'aparcaments prou àmplia.

Si continua aquesta actitud, l'Ajuntament haurà de prendre mesures. Demanem civisme per evitar algun accident greu, pensem tots i totes que és una zona de jocs de la mainada.

Demanem la col·laboració de tothom perquè la convivència sigui molt millor per tots.

INAUGURACIÓ DEL CENTRE CÍVIC

El passat dia 23 d'abril, diada de Sant Jordi, es va dur a terme l'esperada inauguració del nostre Centre Cívic amb la presència entre d'altres convidats del Delegat del Govern de la Generalitat de Catalunya, el Sr. Jordi Martinoy, el Sr. Arcadi Calzada, president de Caixa Girona, la Sra. Fina Soto directora de La

Fontana d'Or, el vicepresident de la Diputació Sr. Narcís Cassasas i el Sr. Josep Puigdemont ex-alcalde d'Amer i alcalde honorífic de Sant Julià del Llor i Bonmatí. En aquests moments s'està acabant de gestionar l'adjudicació del bar i esperem que ben aviat el podrem obrir al públic.

NOU CONVENI DEL SERVEI DE TELEASSISTÈNCIA DOMICILIÀRIA

Fins ara, el servei de teleassistència domiciliària, l'oferíem mitjançant un conveni signat entre el Consell Comarcal de la Selva i Creu Roja, la qual sol·licitava la necessitat del servei mitjançant un informe social i una comissió tècnica valorava la situació econòmica de la persona.

Informem que s'ha signat un nou conveni entre la Diputació de Girona, l'empresa Sergesa i el Consell Comarcal de la Selva, el qual beneficiarà a tots els usuaris d'aquest servei.

S'ha decidit que durant aquest any 2008, el servei serà gratuït pels usuaris ja que l'assumirà el mateix Consell Comarcal i a partir del gener del 2009, en cas que en el conveni es mantinguin les condicions actuals, el 20% (actualment 4,17€) es traslladarà a l'usuari, llevat d'aquells casos socials en els quals el Consell assumirà la part que correspongui seguint els criteris tècnics i econòmics dels Serveis d'Atenció Social Primària.

Totes les persones interessades en aquests servei s'han d'adreçar als Serveis Socials.

FA 20 ANYS...

El 8 de maig de 1988 es va inaugurar la carretera local que uneix els dos pobles de Sant Julià del Llor i Bonmatí. Assistiren a l'acte el Conseller de Governació de la Generalitat, Agustí Bassols, el delegat del govern de la Generalitat a Girona, Xavier Soy i el president del Consell Comarcal de la Selva Josep M. Puig. Aquest mateix any en la IV Trobada d'ex-alumnes s'estrena la sardana himne "Retrobament", amb música de Jaume Pons i lletra d'Isidre Casadevall que reproduïm en aquesta mateixa pàgina.

FA 25 ANYS...

L'onze de setembre de 1983, el mateix any de la segregació, es va celebrar a Bonmatí per primera vegada l'Homenatge a la Vellesa, aquest any es farà doncs la 25a. edició.

FA 10 ANYS...

També un onze de setembre, aquest de 1998, la Coral de Bonmatí va dur a terme la seva primera actuació. Enhorabona i moltes felicitats a tots i a totes per la tasca feta durant aquest deu anys.

Per molts anys!

RETROBAMENT

*És veritat o és quimera
que cinquanta anys enrere
aquest "nois" de pell colrada
fou mainada enjogassada
en aquell bell Bonmatí?
en aquell bell Bonmatí?*

*Retrobats en closa pinya
remembrança d'un passat
a bastament justifiquen
d'un somni la realitat.*

*De simbòlica abraçada
copsem tots amb la mirada
els records ara presents,
i la joia farem nostra
per futurs retrobaments.*

*Els records ara presents
i la joia farem nostra
per futurs retrobaments.*

*Ballem doncs, eixa sardana
que és la dansa de l'amor
ferm l'esperit, braços enlaire
símbol vivent de un destí
que ens agermanà per sempre,
de petits... molt petitets
que ens agermanà per sempre,
de petits molt petitets... a Bonmatí.*

Isidre Casadevall i Clavegera

COMENTARI DE LA PORTADA:

En aquesta ocasió hem escollit aquesta fotografia aèria extreta d'un reportatge fet recentment per l'empresa Fotografia Pirenaic on podem comprovar el lloc privilegiat que ocupa el nostre poble, envoltat de muntanyes i vegetació i a la contraportada unes imatges de diferents actes que s'han anat realitzant al nostre municipi.

NOVA LLEI DE MESURES EN MATÈRIA DE SEGURETAT SOCIAL

(Llei 40/2007, de 4 de desembre)

MORT I SUPERVIVÈNCIA

-Reconeixement del dret a la pensió de viduitat a les parelles de fet que compleixin els requisits següents:

ECONÒMICS:

-Que els ingressos de l'any anterior de la persona que demana la pensió siguin menys de la meitat dels obtinguts per la parella en total.

-Que els ingressos de l'any anterior de la persona que sol·licita la pensió siguin menys de la quarta part en total, si no hi ha fills en comú amb dret a pensió d'orfandat.

-Que els ingressos del sobrevivent siguin inferiors a 1,5 vegades el salari mínim interprofessional en el moment de la defunció.

Aquest límit s'incrementarà en 0,5 vegades la quantia del salari mínim interprofessional vigent per cada fill comú amb dret a pensió d'orfandat que convisqui amb el sobrevivent.

DE CONVIVÈNCIA:

Temps mínim: cinc anys immediatament anteriors a la defunció acreditats mitjançant certificats d'empadronament.

Inscripció en algun dels registres de parelles de fet o document públic en què consti la constitució de la parella, en els dos casos amb una antelació mínima de dos anys.

En cas de separació judicial o divorci, el dret a la pensió de viduitat queda condicionat a ser creditor d'una pensió compensatòria del difunt que s'extingeix amb la defunció.

S'augmenta fins al salari mínim interprofessional el límit per poder comptabilitzar la pensió d'orfandat amb la feina, per a orfes majors de 18 anys.

S'augmenta fins als 24 anys l'edat per percebre la pensió d'orfandat dels orfes que tinguin una discapacitat de més del 33% i no realitzin un treball lucratiu pel qual obtinguin uns ingressos superiors al salari mínim interprofessional.

L'auxili per defunció augmentarà en un 50% en els propers 5 anys, per trams anuals del 10% i actualització anual segons l'IPC a partir d'aquell moment.

...

TARGETA SANITÀRIA EUROPEA

Us recordem que si heu de viatjar als diferents països de la comunitat econòmica europea per motius de turisme, estudis, etc., necessiteu aquest document personal (un per cadascun dels membres de la unitat familiar), amb el qual us atendran des del punt de vista mèdic.

Podeu obtenir o renovar la TSE a les oficines del Caiss de Santa Coloma de Farners: Mn. Cinto Verdager, 27 - Tel. 972 84 11 98, o al Caiss de Girona: c/ Santa Eugènia, 40 - Tel. 972 20 53

DOLORS SERRAT i GELADA

“coneguda també com la dona del Sereno”

La Dolors, el seu marit en Joaquim i els seus dos fills, en Josep i en Manel

La Dolors va néixer l'any 1923 a Can Niern, una masia situada a prop de Constantins. Era filla d'en Miquel Massana de Can Casals de Constantins i de la Josefa Bonmatí de Cendra, germana de Don Manuel Bonmatí, fundador de la Colònia. A casa seva, eren tres noies i dos nois. Eren gent senzilla però que valoraven la importància de la cultura. Va ser gràcies al senyor Gifre, l'Escolà (en aquella època alcalde de Constantins) que varen poder assistir “a estudi” ja que s'oferí a acollir-los a casa seva. El seu primer mestre fou el senyor Dabau (e.p.d), reconegut pels seus coneixements musicals.

Va passar l'adolescència en plena Guerra Civil. Aquests van ser uns anys molt difícils. La Dolors, recorda que per casa seva passaven molts soldats demanant per la frontera, afamats i cansats. La seva mare els preparava un plat de patates, una mica de pa,..., tot el que podia.

Acabada la Guerra començà a treballar a la fàbrica de filatures Armengol, fent anar les metxeres, feina que realitzà durant 40 anys, fins que es va jubilar als 56 anys coincidint amb el tancament de la fàbrica.

Durant aquest període, celebrant la festa de Sant Corneli, va conèixer en Joaquim, que aviat es convertiria en el seu marit. Era un dels 9 fills de Ca l'Aiano o també conegut com Can Guitart d'Amer i fins aleshores havia fet de flequer. L'any 1944 mossèn Miquel els va casar a la capella dels senyors Bonmatí.

S'instal·laren a la Colònia, en un piset del carrer Sant Ramon núm. 5, al costat de la font, que els assegurava un millor benestar ja que era un dels pocs pisos que tenia aigua. La Dolors comenta que els carrers de la Colònia havien quedat molt nets després de l'aiguat del 1940 que ho va inundar tot.

En Joaquim havia acceptat la plaça de **Sereno** de la Colònia tèxtil de Bonmatí que oferia l'Ajuntament d'Amer (la segregació fou l'any 1983 i fins aleshores Bonmatí pertanyia al terme municipal d'Amer) i l'ocupà fins que es va jubilar l'any 1978.

Aquesta feina actualment desapareguda consistia segons la definició de l'Enciclopèdia Catalana en:

El sereno era un funcionari encarregat de la

vigilància nocturna en les poblacions petites i, per sectors, a les ciutats. A l'estat Espanyol, foren establerts (inicialment només a les capitals de província) per un decret del 1834; actualment, però, aquesta vigilància és exercida per altres cossos de seguretat. Les seves missions eren la d'evitar robatoris al veïnat que tenien assignat, la d'avisar en cas d'incendi, la d'anar a cercar metges o sacerdots en cas de malaltia greu d'un veí... A les poblacions importants coexistia amb el de vigilants. Antigament cantaven periòdicament l'hora i el temps que feia: "las tres en punto i lloviendo (nublado, sereno...)"; d'aquí prové en castellà llur nom.

A partir d'aleshores en Joaquim va passar a ser conegut com el Sereno i encara ara la Dolors, la seva dona i els seus descendents en conserven el mot.

"Era un home tranquil però amb caràcter, quan convenia es feia respectar" ens explica la Dolors. De manera que en Joaquim es convertí en el vigilant nocturn de la colònia, que despertava les dones que treballaven a la fàbrica en el primer torn tot cantant una cantarella, en castellà és clar: "Son las cinco y sereno..." Vetllava durant tota la nit que no hi haguessin robatoris, donava un cop de mà quan era necessari, ajudava a trobar solucions quan hi havia alguna discussió familiar o entre veïns i era coneixedor de totes les històries, bones i dolentes que es vivien al poble. Molt aviat, en Joaquim i la Dolors augmentaren la família, el primer en arribar fou en Josep i el següent en Manel.

El dia a dia en aquella època era molt dur per a tothom. La Dolors treballava de tardes, de dilluns a divendres i el dissabte feia mitja jornada. Ens confessa: "No sé com me'n sortia. Deixava la mainada a guardar amb una veïna (la sogra de la Maria Minguleta) i a treballar". Si actualment és dur per a les dones que treballem fora de casa compaginar la feina i la família, abans ho feien i sense tantes comoditats. El seu marit a la tarda treballava els horts que els proveïen generosament de tota mena de verdures, i a l'hivern anava a buscar llenya per tenir la casa calenta ja que els hiverns eren crusos i els pisos molt freds. La Dolors com totes les mestresses de casa tenia cura dels fills, rentava la roba al safareig comunitari, cuinava i preparava les carmanyoles dels nois, cuidava el galliner amb l'aviram

La Dolors al jardí de la Residència Santa Anna.

i els conills que portaven a vendre al Mercat d'Amer. D'aquesta manera s'assegurava uns ingressos extra per les primeres necessitats i poder comprar roba quan venia la Montserrat d'Amer amb la seva desitjada parada.

Els nois estudiaren els primers cursos a Bonmatí i continuaren a Girona als "Hermanos", actualment col·legi la Salle Girona. En finalitzar el Batxiller el primer estudià Magisteri i el segon Maestría Industrial a Sant Narcís. Als divuit anys en Josep ja era mestre i en Manel molt aviat començaria a treballar primer a la fàbrica Comexi de Girona i després d'altres feines acabà a la fàbrica Inoxpa de Banyoles on ha treballat fins a la jubilació.

Quan a anècdotes, la Dolors ens n'explica una de bona i el seu fill gran una altra de no tan agradable:

- Un dia varen venir dos homes demanant per en Manel i jo em vaig espantar molt pensant que n'hauria fet alguna. De fet i per sort varen oferir-li feina.
- Un altre dia, en Manel, el fill petit, que aleshores tindria uns 6 ó 7 anys va caure del camió d'en Siset "de les gasoses", on s'havia enfilat com molts d'altres vaillets, amb tan mala fortuna que les rodes li van passar pel damunt del genoll. La pobre mare, que ho va presenciar tot, va fer un xisclet que en Josep encara avui recorda. Cal dir que el matrimoni

entrevista

La Dolors amb les seves dues germanes, Rosita i Montserrat, i la seva cunyada Angeleta.

era de fermes conviccions religioses i les prometes a la Mare de Déu de Calders van ser escoltades i van intercedir en la lenta i difícil recuperació d'en Manel, a l'igual que en d'altres dificultats per les quals passaren.

Bonmatí comença a créixer cap en dalt, a finals del anys 60 es construeixen les primeres cases i l'anomenat Grup Bondia, al carrer Eugeni Casacuberta. De manera que la família Guitart com d'altres veïns de la colònia, es traslladaren a viure en una d'aquestes casetes noves, al núm. 9 del mateix carrer. Les primeres cases i els primers pisos nous seran ocupats, com és natural, per gent que ja vivia en els pisos de la Colònia.

El tren d'Olot era un gran mitjà de comunicació; per a la majoria l'únic mitjà de transport de què disposaven. Els facilitava l'accés a la capital, ja sigui per fer estudis superiors, anar al metge, anar a vendre al mercat aleshores una gran font d'ingressos per a molta gent i moure's per la província (podien anar a Amer, a Olot,...).

D'aquella època de joventut recorda la bona harmonia entre els veïns, les portes eren sempre obertes i es vivia amb més dificultats però alhora amb més tranquil·litat. La gent la feia petar a la Plaça, al carrer, a les botigues,... (en aquell temps hi havia: Cal Flequer, la Cooperativa, Can Surroca, Ca l'Eugeni...).

Els partits de futbol a la Plaça eren un gran esdeveniment, sobretot a l'estiu que els dies són més llargs.

Els diumenges hi havia un punt de trobada obliga-

tori, abans i després de la Missa on tothom es posava al dia de les últimes novetats. Alguns, els que podien, anaven a fer el vermut,...

La Festa Major omplia les cases de gent i alegria però la Dolors a qui agradava molt cuinar, es solia quedar a casa preparant-ho tot perquè no faltés de res. En Manel, el seu fill confessa que troba a faltar els cuinats de la mare: el rostit, els cargols, l'arròs i sobretot els peus de porc, que els feia molt bons.

La Dolors ha viscut més de 60 anys amb bona convivència amb els veïns, juntament amb el seu difunt marit que ens va deixar l'any 1992 i els seus dos fills. Fa aproximadament dos anys que per les dificultats que li suposava viure sola, a causa de les limitacions pròpies de l'edat, es traslladà a viure a la residència de jubilats Santa Anna de Bescanó, on disposa de les màximes comoditats i atencions.

La seva família la visita regularment. Els diumenges la van a buscar i passa el dia amb els fills, les joves i els néts, quan els és possible, ja que alguns els té molt lluny. La Dolors n'està molt orgullosa i satisfeta.

La seva gran il·lusió seria poder tornar a casa, cosa que veu difícil en les condicions en què es troba. L'any passat va participar en la festa de la gent gran de Bonmatí i esperem que enguany no hi falti.

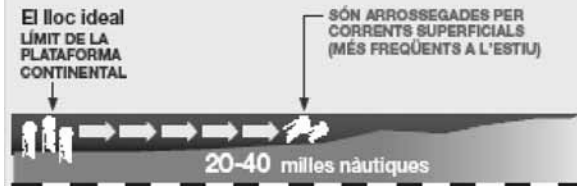
LA MEDUSA

La medusa

És un celenterat nedador, carnívor i depredador

A: L'hàbitat de l'animal

Si la primavera ha estat seca i els rius han portat poca aigua, les meduses arriben més fàcilment a la costa

B: Anatomia de la medusa

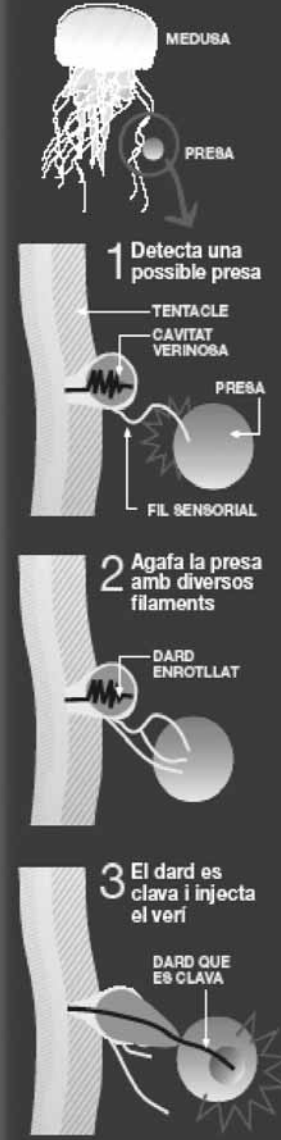

C: Vida sexual

Les cèl·lules urticants

Cada tentacle té gairebé 100.000 cnidoblastos que fa servir per defensar-se i menjar

RECORDA:

- La millor manera d'evitar les picades és protegir-se, utilitzant cremes solars o cremes específiques per meduses i cobrint el cos amb roba lleugera
- Evitar les zones on trenquen les onades, perquè és el lloc en el qual s'acumulen les restes de meduses
- Les meduses no s'han de tocar mai, encara que estiguin mortes
- Una persona que ha patit una picada de medusa queda sensibilitzada, una segona picada podria produir-li una reacció més severa

La picada què fer?

L'atac d'aquest animal és urticant i causa trastorns. Pot ser perillós per a nens, persones al·lèrgiques i per a antigues víctimes d'altres meduses.

Netejar-la amb aigua de mar
MAI AMB AIGUA DOLÇA

Posar-hi gel amb una bossa
MAI DIRECTAMENT

Treure'n la resta amb pinces
MAI SENSE GUANTS

Síntomes

- 1.- Picor
- 2.- Marejos
- 3.- Vòmits
- 4.- Nàusees
- 5.- Cefalàlgia
- 6.- Febres

Si no cessen
CONSULTAR AL METGE

escola

ACTIVITATS I SORTIDES

escola

2007 - 2008

GRUP DE TEATRE

Benvolguts lectors de la revista L'Amic; amb la por al cos el dia 9 de maig aquest grup de teatre va sortir a l'escenari. Era un repte, sincerament estàvem acollonits. Nervis, malsentosos, tot semblava anar al revés. De cop els aplaudiments després del pregó, en començar l'obra els primers somriures i per fi us vàrem sentir a riure amb ganes. Ho havíem aconseguit, us ho estaveu passant bé. Vàrem respirar! Tot l'esforç dels últims mesos havia valgut la pena.

Una altra cosa que va agradar molt, va ser el fet de combinar l'escenari amb la pantalla. Moltes persones ens han felicitat per la idea i ho varen trobar molt original.

Després d'uns dies de descans i analitzant la situació en què es troba actualment el teatre amateur o dit d'altra manera el que es fa a nivell de poble i Festes Majors, creiem que sempre i quan se'ns acudeixin idees sobre les que treballar un guió, podem continuar en aquesta línia.

De moment toquen vacances i al setembre posarem fil a l'agulla, a veure si aconseguim trobar

un tema prou divertit per fer-vos passar una bona estona la propera Festa Major, que per cert, mirant el calendari del 2009, hem vist que començarà el divendres dia 29 de maig. Ja sabem que falta molt encara, però no cal despistar-se que els dies, les setmanes i els mesos passen volant.

També volem agrair des d'aquí a la Marta Arteaga, a la Laia Blanch, a la Paula Borrell i a la Lúdia Fauchs, la seva participació en el pregó. Moltes gràcies.

Tenim un jovent fantàstic !!

El grup de teatre "La Tetera"
us desitja unes molt bones vacances.

agenda • agenda • agenda • agenda

22 d'agost: Concert spectacle de "Le Petit Comité"

30 i 31 d'agost: Festa Major de Sant Julià.

11 de setembre: XXV Homenatge a la Vellesa.

26 de desembre: Concert i torronada.

31 de desembre: Revetlla de cap d'any.

AGRUPACIÓ D'ACTIVITATS CULTURALS I FESTIVES DE **BONMATÍ**

L'agrupació ha organitzat la seva primera Festa Major de Bonmatí. No ha estat fàcil, s'ha treballat molt per poder organitzar i lligar tots els caps. Fins ara l'Ajuntament feia un tant per cent molt important i una vegada caigut a mans de l'organització la cosa ha canviat radicalment. S'han fet un munt de reunions, s'han buscat patrocinadors, s'han fet propostes, s'han fet pressupostos... Tot això per arribar a tenir una festa força lluïda.

Voldríem fer una mica de resum del que ha estat la nostra Festa Major, però la primera cosa que volem fer és donar les gràcies a tothom per la nombrosa assistència i el suport rebut en totes les activitats que varem organitzar.

El divendres, les prop de 700 persones, varem xalar com sempre amb la Tetera, el temps no ens va deixar fer el correfoc (però la pluja va ésser molt benvinguda) i la disco-mòbil pel jovent es va fer sense cap incident (cosa d'agrar).

El dissabte, el temps tampoc ens va deixar fer la festa de l'escuma ni muntar tots els inflables i els quads que teníem previstos (altra vegada donem per benvinguda la pluja). Al vespre varem escollir a la pubilla i l'hereu amb una assistència de públic molt nombrosa i molt balladora.

El diumenge varem fer la primera trobada de cotxes clàssics, organitzada conjuntament amb

Un Grup d'Amics del Motor de Bonmatí. Vàrem complir les nostres expectatives ja que esperàvem al voltant de 50 cotxes i en varen venir 65. La pluja ens va deslluir els inflables, els quads, els gegants i el vermut. A la tarda vàrem haver de fer les sardanes dins de l'envelat i tot seguit el concert dels Montgrins, que ens va agradar a tots, amb una assistència del voltant de 600 persones.

El dilluns la mainada va jugar i cantar amb en Pep Puigdemont i a la tarda les 310 persones que varen venir al berenar-sopar vàrem poder acomiadar la festa menjant i després ballant. Suposem que hi ha hagut coses que a la gent els hi han agradat i altres que no. La nostra intenció és fer les coses el millor possible i si ens equivoquem us demanem disculpes, i des d'aquí us volem convidar a que si teniu quelcom a dir ens ho digueu i així entre tots podrem fer més i millors coses.

Tot sigui dit, les activitats dels inflables, els quads, la festa de l'escuma i el correfoc, els vàrem poder gaudir per la revetlla de Sant Joan i esperem que tota la gent que va venir al sopar i al ball, sobretot els més petits que finalment varen tenir les activitats, s'ho passessin molt bé.

Moltes gràcies a tothom
L'AGRUPACIÓ

CLOENDA

A C T I V I T A T S

Arriba l'estiu i amb ell el temps de la calor i les ganes de planificar les vacances i gaudir del lleure, de desconnectar i relaxar-nos. Acaba l'escola i els cursos i les activitats portades a terme durant tot l'any es van conclouent. Per això durant el mes de maig i juny hem anat finalitzant totes les activitats portades a terme durant el curs. Aquest any les activitats dutes a terme han estat: country, balls de saló, i manualitats.

La novetat durant el curs han estat les manualitats. Aquesta activitat, va ser pensada i adreçada principalment al col·lectiu base de la nostra associació, és a dir la gent més gran del poble.

Com tots molt bé sabeu, hi ha tot un col·lectiu de la nostra associació que es reuneix cada tarda des de fa molts anys al local de la gent gran, aprofitant la tarda per jugar a cartes, parlar i en definitiva, socialitzar.

Per aquest col·lectiu, que d'entrada és, i ha de ser, la raó de ser principal de la nostra associació, no existia cap oferta dins les activitats portades a terme per Nova Frontera, ja que estem parlant dels socis de més edat de l'associació. Per això es van voler iniciar, durant aquest any, unes sessions setmanals destinades a tothom que volgués trencar amb la rutina diària dins el local i aprofités per fer manualitats de la mà d'una professora excepcional, la Lluïsa Roca, que ha sabut connectar molt bé i animar aquestes sessions, portades a terme cada dijous

des de l'octubre passat, amb un bon nombre de persones participant-hi.

El sistema de treball emprat, ha estat el de deixar que cada persona portés a terme allò que més li interessava, anant cadascú al seu ritme, i adaptant-se la Lluïsa al ritme i als interessos de cada un dels participants.

Els treballs, manualitats, o obres d'art (com és millor anomenar-les) han estat molt diverses, anant des de flors i caixes pintades a centres i draps de cuina entre altres.

Una mostra d'aquests treballs es va poder veure durant l'exposició portada a terme com cada any durant el cap de setmana de Sant Jordi.

Aquest passat mes de juny, amb un berenar-sopar per iniciativa dels participants, es va concloure la temporada, fins al proper mes d'octubre en que es compte poder tornar a iniciar les manualitats amb, com a mínim, la mateixa gent.

Ara però ha arribat l'estiu, gaudim-ne, descansem i relaxem-nos, agafant forces per un nou curs que començarà el proper mes d'octubre.

Abans però, i per marcar l'inici de la nova temporada, el proper dia 13 de setembre celebrarem, com cada any, la Festa del Soci.

Bones vacances!!

Comissió de FESTES de St. Julià

Festa 2007

Segregació 2008

AGRUPACIÓ SARDANISTA

Les sardanes han acabat un altre any. El curset ha finalitzat per la Festa Major amb una trobada sardanista celebrada amb la participació d'una colla de pobles associats a l'agrupació.

Fent una mica de resum del que ha estat aquest any diríem que s'ha tornat a repetir el curset per a adults lligat darrere del curset de mainada. Vàrem començar el primer dissabte de març i vàrem acabar el segon diumenge de juny, realitzant amb la mainada unes cinc sortides a diferents pobles de l'agrupació. Aquest any volíem canviar el lloc de la nostra trobada, la volíem fer al parc de davant de l'envelat i degut al temps (benvolguda pluja) es va fer a dins.

Un cop acabat el curset amb la mainada vàrem fer la sortida que solem fer cada any i vàrem anar al parc aquàtic de Platja d'Aro, on la mainada s'ho va passar molt bé i els pares també, tot s'ha de dir. Ho hauríeu d'haver vist, crec que vàrem gaudir-ne més els grans que els petits.

Voldríem tornar a recordar que tothom que vulgui pot venir a les sardanes i també que a més de ballar sardanes i anar a parcs aquàtics muntem moltes festes, les quals estan enfocades només a la gent que està lligada a la nostra entitat. Animeu-vos i apunteu-vos-hi i serem molts més dels que ja som i ens sentirem molt satisfets d'augmentar la colla.

LLUÍS MOLAS

C.F. BONMATÍ: LA PRÈVIA

Quan s'acaba la temporada comencen els mesos de vacances, de calma i tothom desconecta del futbol. Però la veritat és que el club no ha parat en cap moment de treballar.

Tan bon punt es va acabar la darrera temporada ja es van moure els primers fils per planificar la nova etapa que es presenta.

Primer de tot, cal destacar que gràcies a la renovació de l'entrenador i amb l'ajuda del nou secretari tècnic s'han agilitzat molt les gestions per modelar la nova plantilla.

Fins al moment les coses han començat amb moltes ganes i il·lusió. La nova plantilla presenta baixes envers la passada temporada, però també s'estan fent noves incorporacions amb jugadors complidors i ganes de fer una bona campanya.

Des de la junta també estem fent el possible perquè les peticions de l'entrenador siguin possibles per poder començar la temporada sense cap entrebanc.

A més esperem que el nostre jugador número 12, l'afició, no canviï i continuï assistint al camp per animar com ho ha estat fent fins ara.

JUNTA DEL CLUB FUTBOL BONMATÍ

PUBILLATGE FESTA MAJOR 2008

Una vegada més ha arribat la trobada del pubillatge. Es pot dir que va anar molt bé, alguns em van trucar per dir-me que no venien per por de la pluja, realment vàrem ensopegar uns dies una mica complicats i això ens va impedir d'anar tots junts a visitar la capella dels senyors Bonmatí, Can Casals i el Pont Romànic. Els més atrevits vàrem visitar l'església de Sant Julià i arribàrem ben xops.

Tot i el mal temps, el pubillatge ha estat molt joíós. Pubilles i hereus, s'han portat molt bé i tots han estat molt contents. Aquesta experiència és única a no ser que sigui com l'any passat, en que l'Hereu, en Carles, va repetir Pubillatge.

En aquesta ocasió com en anteriors trobades i a causa dels estudis, no va poder ser entre nosaltres però ens va fer arribar una carta de comiat molt emotiva.

Vàrem anar a la inauguració de Ràdio Bonmatí i ens van fer una entrevista. Primer ens feia molta vergonya però aviat ens vàrem animar i va ser molt divertit. En sortint ja teníem gana i al Centre Cívic ens hi esperaven unes taules molt acollidores. L'ambient era perfecte, hi havia uns centres de flors preciosos a les taules que ens els havia preparat l'àvia d'en Carles. Moltes gràcies Sra. Lola!

Érem seixanta dues persones i després del sopar... corrent cap a l'envelat. És el que comporta el pubillatge.

Era hora d'escollir la Pubilla i l'Hereu d'aquest any. D'entre els vuit candidats i les tres candidates, van sortir escollits:

Pubilla de Sant Julià de Llor i Bonmatí 2008-09: Irene Torra i Serra

Hereu de Sant Julià del Llor i Bonmatí 2008-09: Aleix Matilló i Moreno

Jo haig de dir que els trobava a tots guapíssims. Ha estat una edició fantàstica.

El dilluns tocava Hereuets i Pubilletes i ens vàrem organitzar una mica diferent dels altres anys, fent l'entrada igual que els grans i va quedar molt bé. En acabar, els grans ballen un vals i amb els hereuets i pubilletes vàrem trobar encertat ballar una sardana de germanor. He comprovat que la mainada cada any està més contenta de poder-hi participar.

Per acabar manifestar el meu agraïment a totes les persones que han col·laborat i han fet possible aquest acte.

Gràcies a l'Ajuntament pel seu suport i molt especialment a la Maria i a en Jaume, els pares d'en Carles, perquè al llarg d'aquests dos anys en què el seu fill a representat el nostre municipi m'han ajudat moltíssim i han estat sempre al meu costat.

Moltes gràcies a tots.

MARIA CARMEL LLADÓ

L'AMPA *informa*

Poc o molt tots esperem l'estiu amb moltes ganes, sobretot la canalla només pensen en poder fer un canvi i deixar d'anar a l'escola per tenir el seu propi esbarjo. Encara que en pocs dies de tenir-los a casa tots es queixen que ja no saben què fer.

Nosaltres per finalitzar el curs i fer una gran festa de fi de curs divertida, com cada any s'ha organitzar la festa de l'escuma, que en realitat és esperada amb molta il·lusió per tots. Primer va actuar un grup d'animació infantil, després aprofitem per què tots puguin fer un petit berenar, i a cada bossa hi posem un regal sorpresa i aquest any com vam fer motxilles les vam personalitzar amb el logo de l'escola, i gràcies a molts col·laboradors vam poder omplir les bosses amb moltes més sorpreses. Per tant una vegada més els hi donem les gràcies a tots per ajudar-nos.

També ens agradaria destacar uns objectius molt importants per l'AMPA:

- Ja podem dir que tenim els **estatuts** i la junta legalitzats, això ens ajuda moltíssim ja que contemplen els **membres de l'AMPA** i fa que podem demanar les subvencions.

- També ens hem **federat** a la **FaPaC** que ens tindran informats de tots els temes relacionats amb AMPA - escola.

- Aquest any ja hem demanat una subvenció per les activitats extraescolars, ens van notificar que de totes les activitats només ens n'acceptaven una ja

que en les altres hi havia pocs alumnes. De tota manera hem tornat a fer un altre intent, ja que durant el curs s'han inscrit més alumnes. Esperem tenir molta sort i poder-la tenir pel curs vinent, per poder abaratir els preus de les activitats.

- També com a novetat tots els socis han tingut l'agenda i una excursió gratuïta.

- Els llibres es continuen anant a buscar a l'Abacus de Girona.

Llavors per fer un xic de memòria de les activitats realitzades aquest curs són: INFORMÀTICA I MECANOGRÀFIA, MÚSICA, ANGLÈS I L'ACOLLIDA MATINAL.

Segurament el curs 2008-09 continuarem amb les mateixes activitats ja que han tingut molt d'èxit i són les més demandades.

ARA PASSEM ALS CASALS D'ESTIU:

En primer lloc l'empresa que l'organitza es diu **dlleure**, és una empresa de Girona de la que ens va agradar la seva manera de treballar i aquest any hem fet els tractes amb ells. No tindrà res a veure amb els casals que fins ara s'han anat fent, sembla ser que seran tallers molt més treballats i el més important és que tenen una bona organització entre ells, i això a nosaltres ens va agradar molt i per això els tenim a la nostra escola aquest any.

La veritat és que estem molt contents de com està anant, s'ha de dir que la monitora és molt col·laboradora amb tot, i potser un punt molt important a destacar, és que també escolta els gustos dels nens/es i també porten l'activitat a cap, si volen fer màscares se'n fan i si volen fer fang també, per tant crec que és per felicitar-la!!!

***El casal de juny** (del 2 al 19) de 15:00h a 17:00h, amb una participació de 12 alumnes.

***El casal de juny** (del 20 al 30) de 9:00h a 15:00h, amb una participació de 9 alumnes.

***El casal de juliol** (del 30 al 31) pels matins hi ha una participació de 32 alumnes i a la tarda hi ha 12 alumnes.

Per acabar volem desitjar-vos unes MOLT BONES VACANCES A TOTS!!!

CASAL D'ESTIU 2008

CAMINS “LLÒXICS”

- 2 PART -

Tal com s'anunciava a la primera part de “Els Camins **Llòxics**”, intentaré explicar la resposta plantejada.

La pregunta era la següent: És **Llòxica** l'obertura de la pista del Puig d'Afrou?

Si, és llòxica, per a quatre o cinc persones que en nom del progrés i de l'evolució mundial s'han vist obligats a portar a terme la destrossa.

Per la majoria dels humans mortals racionals no ho és.

El mal ja està fet. Hi qui ho fa, que ho pagui.

Avui dia tenim coneixements i tecnologia suficient per aplanar muntanyes i/o fer-ne de noves, suposo que d'aquí a cinquanta anys més o menys, hi haurà un telecabina “desembragable” amb capacitat per a 200 persones per portar-nos al cim i gaudir d'una petita vista de la vall i d'un tram del Ter. (si es que existeix...).

L'obertura de nous camins i pistes de manera irreflexiva, sense planificació i amb traçats del tot irracionals, està relacionada amb la facilitat que proporciona la moderna maquinària per a la construcció de camins de muntanya, en comparació amb les dificultats que aquestes obres havien de vèncer fins no fa gaire.

De fet, encara és palpable entre diversos grups de població, la creença profundament arrelada que considera qualsevol mena de carretera o pista com quelcom desitjable i com a signe de progrés. Tant és així que en moltes ocasions, l'administració que hauria de donar els corresponents permisos, no en

té constància fins que l'obertura de la pista ja s'ha consumat.

Són molt poc freqüents les vegades que, prèviament, es tenen en compte qüestions tan llòxiques com estudiar si l'obertura del vial ocasionarà inconvenients o impactes, de quina manera i de quina magnitud seran, o sospesar si els inconvenients que es derivaran, tant a curt com a llarg termini, poden arribar a superar els avantatges esperats, o bé pensar en quina mesura poden ajudar a limitar o a corregir els inconvenients que es generin, abans i després de l'execució de l'obra.

Seria del tot desitjable que el simple fet de disposar de mitjans per a fer una pista de muntanya deixés de ser justificació per a dur-la a terme.

Des de l'òptica estrictament turística, la proliferació de camins forestals de la manera en què aquests han estat oberts, lluny de suposar un avantatge s'ha convertit en un element del tot negatiu. Talussos desventrats, vessants descarnades, abocament de pedruscall, etc..., no fan sinó enlletgir el paisatge i restar-li valor. Cal recordar que qualsevol acció que suposi una degradació del paisatge afecta —en major o menor mesura— a la imatge de la zona. Aquest fet repercutirà —tard o d'hora— alhora de triar i/o escollir un determinat indret per visitar.

Malgrat que és possible construir pistes i camins rurals correctes i fins i tot atractius, el cert és que l'obertura de la majoria han provocat –i segueixen provocant– alteracions tant notables que esdevenen agressions alarmants, tant dels elements del medi natural, com del paisatge. Per exemple, s'ha pogut quantificar que en vessants que presenten problemes d'inestabilitat geodinàmica i pendents acusats, es destrueixen al voltant de 3 ha. De sòls forestals per cada quilòmetre de pista oberta. Entre les causes que han provocat aquesta preocupant situació en diré tres:

1. L'augment de pistes de desemboscar respon a una llògica d'abaratiment dels costos d'extracció de fusta, alhora que els costos directament generats per l'obertura de camins són deduïts dels beneficis que hauria de percebre el propietari forestal.

2. Les noves pistes s'obren segons el criteri del "rematador" o del tallador, el qual, a més, sol ser el propietari de la maquinària i, alhora, el traçat sovint depèn únicament del criteri del maquinista, sense que es faci cap planificació ni estudi de les condicions orogràfiques i geològiques dels pendents.

3. Manca una tecnologia forestal adequada a les condicions dels nostres boscos, especialment dels mediterranis, que eviti la utilització de tractors de cadenes i el ròssec rudimentari amb cabestrants.

COLLA EXCURSIONISTA SANT JULIÀ DEL LLOR

NOTES DE LA REDACCIÓ

Les pàgines de l'AMIC estan obertes a tothom, de manera que qualsevol persona que vulgui col·laborar-hi o emetre la seva opinió, pot lliurar els originals, preferentment en disquet o CD, a qualsevol membre de la redacció o bé a l'Ajuntament.

És imprescindible conèixer la identitat de l'autor, encara que si ho prefereix es pot publicar amb pseudònim.

El Consell de Redacció no s'identifica necessàriament amb les opinions dels articles publicats.

Com ja sabeu hem iniciat, a la portada de la revista l'AMIC, la reproducció d'obres d'artistes locals. Per tant, fem una crida a totes i a tots els qui vulguin veure publicada la seva obra a la revista.

CAMPAMENT RIBELLES 2008

La colla excursionista Sant Julià del Llor enguany ha celebrat el 22è Campament, estades esportives a la vall de Ribelles.

Les activitats d'un any per altre pràcticament no varien: Natura i descoberta de la vall, iniciació a l'escalada, descens de barrancs, exploració a la cova del pic de les Bruixes, excursionisme i bivac inclòs al peu del Bassegoda.

32 nois/es ens han acompanyat i una quinzena de monitors, a part de l'intendència i la logística (transports i varis).

Si voleu més informació actualment estem treballant per incloure fotos i més dades a la web de l'ajuntament, entitats, Colla excursionista Sant Julià del Llor.

Associació GERMINAL de Sant Julià del Llor

L'any passat ens vàrem presentar i aquest fem un petit balanç:

D'aquest curs passat podríem dir: **Hem treballat el cos**, aquest ha sigut l'eix dels nostres tallers de **gimnàstica Xinesa del ventre** i fins i tot a les xerrades del metge Xavier Uriarte, dos dels dies vàrem estar fent exercicis de massatge i relaxació.

Posem el nostre granet de sorra per intentar equilibrar les mancances d'aquest temps on es valora tot el que es pot fer amb el cap. El demés no hi és, no és important i sembla que només sentim el cos quan tenim dolor o algun problema funcional.

Amb aquest tipus de treballs que farem, el cos, la sensació del cos agafa més espai, el cap s'aciueta i això ja és un gran canvi.

Recuperar aquest cos, tornar-lo més sensible, cuidar-lo, fer-li cas, aquest cos que m'acompanya tots els anys que fa que estic aquí...

Pensem que val la pena continuar per aquí i sembla que tots/es ho apreciem, la cinquantena de persones que han passat pels tallers.

Francesca Bastardes

...

Dues dones s'han animat a explicar les seves experiències, les demés estem de vacances, bon estiu a tothom!...

Endinsar-se en el món de la dansa ha estat per a mi una gran alegria. Sento que la seva pràctica és la millor manera de mantenir-me saludable a nivell mental, física i espiritualment i ja forma part de la meua quotidianitat.

És un moment per a conèixer-se i estar amb una mateixa manera activa i creativa. Una mateixa experimenta i troba el seu centre i gaudeix dels moviments que la defineixen realment. (El temps s'atura, prenc

consciència del meu cos, sóc receptiva, comença la dansa...).

Descobrir la pràctica del tai-txi m'ha inspirat i m'ha fet veure de totes, totes, que en l'estudi de les postures l'important no és l'aparença externa sinó captar el que hi ha al darrere.

Lluïsa Caparrós

...

Som forces les dones, noies, nens i també un noi que hem iniciat aquest curs de dansa del ventre gràcies a l'associació Germinal, amb la Warda com a professora. Ha estat una experiència molt enriquidora en tots els sentits, hem fet molt bones amigues ballant i rient i ens ha servit tant de teràpia física com psíquica. Gràcies a la Warda hem descobert com desbloquejar el nostre cos, aïllar les seves diferents parts per començar a crear figures i ritmes, amb el "xims" i vibracions, ondulacions, "camells", "contracamells" i cops de maluc, tot plegat amb el soroll de les monedes dels nostres mocadors.

Hem descobert que no importa ni l'edat ni les condicions físiques, ja que la manera de treballar ha estat suau i equilibrada. A mesura que avançava el curs ens anàvem adonant com la rigidesa del nostre cos i de les nostres articulacions desapareixia, com cada vegada ens tornàvem més flexibles i com guanyàvem en coordinació. Al mateix temps hem après a deixar-nos anar donant pas a l'expressivitat de cada una, una expressivitat que no coneixíem, ni tan sols sabíem que la teníem, ja que és una de les coses que se solen oblidar amb el ritme de vida que portem. I tot això en un ambient molt agradable i divertit.

Us convido a venir amb nosaltres, descobrireu l'alegria que aporta aquesta dansa que es treballa des de l'interior i que ens mostra que la bellesa física no neix com una finalitat sinó com una conseqüència.

Concepció Gelada

entitats

JA SOM ENTRE VOSALTRES!!!

programa especial d'inauguració de l'emissora coincidint amb la Festa Major on van acompanyar-nos els principals protagonistes de la Festa. La veritat és que va ser un autèntic èxit ja que molta gent ens va seguir i ens va donar mostres de suport. Volem agrair a tots els oients per les seves felicitacions ja que ens va fer molta il·lusió.

Des de l'abril i fins al setembre l'emissora romandrà en període de proves. Això significa que durant aquests mesos no hi ha una graella de programació fi-

Ara fa més de dos anys, l'abril de 2006, quan de dos dels components que ara formem part l'entitat estàvem asseguts davant l'Hipercor de Girona menjant un deliciós gelat, quan de sobte... ens vam adonar que compartíem una gran afició per la "radiofonia".

L'estiu d'aquell mateix any vam començar a moure fitxes per tirar aquest projecte endavant. En determinats moments vam arribar a ser pessimistes per alguns entrebancs que ens anàvem trobant pel camí. Però les ganes, la il·lusió i pensar que podríem arribar a crear una eina pel municipi amb 24 hores d'oci, de comunicació i d'informació ens va donar forces per seguir endavant fins avui.

Per a nosaltres, el passat dia 26 d'abril de 2008 a les 11 de la nit quedarà gravat en la cronologia del municipi perquè per primer cop Ràdio Bonmatí emetia pel 107.1 de la freqüència modulada. A tots que els col·laborat a que aquesta emissora sigui una realitat, moltes gràcies.

xada, però que a nosaltres ens serveix per a preparar-nos per la primera temporada. Fins aquesta data, estem preparant els programes, continguts i també estem buscant col·laboradors, locutors, anunciants... Podeu contactar amb nosaltres a través de les següents dades:

Tel.: 972 42 44 92

Web: www.radiobonmati.net

Mail: radiobonmati@gmail.com

L'equip de Ràdio Bonmatí

Actes INCÍVICS

Fa aproximadament un mes, vaig anar un divendres al mercat de Salt. Volia aprofitar el viatge i fer diverses gestions: realitzar compres, anar a l'homeòpata a Girona, etc. Per tal de poder portar a terme totes aquestes coses vaig procurar ser al mercat d'hora per així fer tot el que m'havia proposat amb una certa calma.

El que jo no comptava és que algú decidís aparcar el seu cotxe darrere del meu i que això impossibilités treure el meu vehicle. Vaig mirar si hi havia un missatge al vidre dient: "ara torno"; "estic a la parada de flors".....o potser un número de telèfon, però.....res. No se'm va ocórrer res més que tocar el clàxon, però després de dos o tres minuts, en no aparèixer el propietari vaig pensar que les persones que estaven allà no es mereixien haver de suportar aquell soroll.

Em van passar moltes coses pel cap: "Trucaré a la guàrdia urbana, no! Millor a la grua!, què s'ha pensat aquest intrús d'aparcar on li dóna la gana! Amb la quantitat d'aparcaments que hi ha i per no caminar 3 minuts se'm posa darrere! Quina gentussa que corre pel món!". La meua part més reflexiva em deia: "Possiblement quan arribi la grua o la policia el propietari del vehicle ja l'haurà tret i jo quedaré amb un pam de nas!"

Així doncs, al cap de mitja hora, cansada d'esperar sense èxit, vaig decidir anar a Girona amb l'autobús urbà. Quan vaig tornar al lloc dels fets després de quatre hores, només quedava el meu cotxe i afortunadament vaig poder retornar a casa.

Aquesta vivència, que amb el temps em fa mig riure, la vull aprofitar per extreure'n un seguit de reflexions:

- Pensem abans de fer les coses si podem perjudicar als altres? En el cas que la resposta sigui afirmativa, ho fem igualment?*
- Si no m'agrada que em perjudiquin amb una determinada acció, jo estic disposat a fer-la?*
- Allò que és de tothom no és de ningú i per tant puc fer-ne l'ús que a mi em dóna la gana?*
- Mentre jo vagi bé, els altres que "es fotin"?*

• • •

D'actes incívics, que perjudiquen als altres, malauradament se'n realitzen contínuament. M'agradaria, però, esmentar-vos-en alguns que ens afecten amb més o menys grau a tots els veïns del poble:

TROBAR CAQUES DE GOS PEL CARRER. Està molt bé que la gent estimi els gossos i que en tinguin cura però també han d'entendre que els altres volem caminar per unes voreres i uns parcs infantils nets d'excrements.

- BOSSES, LLAUNES, BRUTÍCIA...

PELS CARRERS. Hi ha gent que pensa que ells poden llençar el que volen, quan volen i on volen perquè hi ha persones que es dediquen a netejar i per a això els paguen! Aquest raonament tan patètic que he escoltat a més d'un adolescent em fa pensar: si a casa nostra també llencem les coses per terra perquè tenim la mare que ho cull o la senyora de la neteja que ho treu? Ens agrada viure en un lloc ple de brutícia? Trobeu normal que els veïns deixin els electrodomèstics, mobles, etc., al costat dels contenidors sabent que falten dies per arribar la data prevista de recollida de "trastos"? Us heu passejat pel bosc i hi heu trobat televisors, neveres, vàters que algú ha anat a deixar expressament? Si poden anar fins aquests punts, perquè no poden arribar a la deixalleria? Heu vist papers, llaunes... per terra, a dues passes de la paperera? És tasca de tots evitar-ho.

- DESPERFECTES DEL MOBILIARI URBÀ. L'ajuntament ha de pagar diners, absurdament, per proveir-se de llums, bancs, neteja de parets, etc., c que grups de brètols es dediquen a destrossar, suposadament perquè això els diverteix. A casa seva també pinten les parets o destrossen els vidres quan estan avorrits? Per què a casa no i a fora sí? Si l'ajuntament no hagués d'invertir diners en arreglar aquests desperfectes, possiblement podria gastar-los en obres de millora o en serveis dels quals gaudiríem tots.

- RECICLATGE D'ESCOMBRARIES. Fabricar vidre, paper, etc., amb material reciclat és molt més econòmic des del punt de vista energètic i ecològic que si s'han de fabricar a partir de matèries primeres. Un altre raonament a favor del reciclatge és que els ajuntaments paguen l'import de la recollida d'escombraries segons els quilos que arriben a l'abocador. Si barregem tots els residus i els llencem al contenidor, haurem de pagar més i això repercutirà en la factura de les famílies.

Tot i que a vegades un acte és considerat incívic per uns i ben normal per altres, de ben segur que la llista anterior es podria estendre molt més.

Per a vosaltres, quins actes són incívics?

Què podem fer per evitar-los?

SORTIDA AL ZOO DE BARCELONA

Un dia a la sortida de l'escola, un pare va comentar que tota la classe de P4, junta amb els pares i germans podríem anar al zoo.

Quina gran idea vàrem pensar els pares. Vam posar-hi fil a l'agulla.

Vam quedar per anar-hi el diumenge 8 de juny. Vam llogar un autocar, que per cert el conductor era en Francesc Caparrós.

Les entrades del zoo, no les vam reservar, ja que teníem por de pluja, i llavors no hi poguéssim anar.

Va arribar el diumenge 8 de juny, a les 9 del matí, hi havia tota una revolució de criatures amb les seves gorres i motxilles, molt esverats, entre tots érem 38.

Camí de Barcelona, el servei de trànsit, ens va avisar que a l'alçada del Circuit de Montmeló, hi havia camions parats fent la vaga del gasoil. Per sort era en direcció a la Jonquera!

Vam arribar al zoo cap a 2/4 de 12 del matí, en Francesc ens va deixar davant la porta i ens va dir que ens recolliria a les 5 de la tarda.

Hi havia molta gent ja que feia 5 caps de setmana que plovia, primer anàvem tots junts, però amb tanta colla al final cadascú anava per lliure. A les 5 marxàvem cap a casa, la meitat van dormir pel camí, però la veritat és que vàrem gaudir d'un dia molt assolellat, els nens s'ho van passar pipa, i els pares ben esllomats

Aquesta experiència ha sigut tan positiva que ja hem pensat en la pròxima: Marineland, a veure els dofins!

MÒNICA PERACULA

RECOLLIDA DE TRASTOS VELS

La recollida de trastos vells es porta a terme l'últim dilluns de cada mes, i s'han de deixar al costat dels contenidors normals de brossa **el dia abans**, no el mateix dia. Queda totalment prohibit deixar trastos vells els altres dies del mes. **L'incompliment d'aquesta norma pot comportar sancions.**

Les persones que vulguin desfer-se d'algun objecte vell molt gran o en tinguin molts, poden notificar-ho a l'Ajuntament i passaran per casa seva a recollir-los.

És molt important que per civisme, tothom respecti aquesta normativa.

La deixalleria més pròxima al municipi es troba al polígon industrial de Torremirona, al municipi de Salt.

LES APOSTES QUE FEM A LA NOSTRA VIDA

Quan apostem per alguna cosa de la nostra vida i sentim que hi creiem fermament, si aquella idea, aquella persona o aquell projecte ens fan vibrar i ens hi sentim identificats, si els ideals que persegueix aquesta fita coincideixen amb la nostra consciència i amb l'ideari que sempre havíem perseguit, llavors i només llavors, ens hi llençarem de cap, ho donarem tot perquè les coses funcionin. Hi posarem el nostre temps, hi posarem les nostres passions, les nostres mans i treballarem perquè tot rutlli. I a més a més tot això ho farem fins al final!

El problema que té la societat actualment, és que vivim en un món anomenat d'un sol ús, en un món on tot el que ens envolta és d'usar i tirar. On perdem la paciència i abandonem un carro cada dos per tres. Perquè ja no ens agrada, perquè ja no ens satisfà o bé perquè simplement un carro més elegant ens ha enlluerna i ens hem oblidat de les mil i una promeses que ens vam fer un dia.

Falta el sentit del sacrifici per les coses, per les persones i pels projectes. No ens volem sacrificar per res, perquè creiem que no val la pena esforçar-nos. Si a casa del veí ho fan més fàcil em canvio de casa. Però no, en realitat el que fem és enganyar-nos a nosaltres mateixos, perquè amb aquesta actitud el que fem és anar estovant la nostra voluntat i enlloc de ser cada vegada més capaços de dominar el nostre cos, és aquest que ens domina a nosaltres. Enlloc de ser persones cada vegada més lliures, ens convertim en esclaus de les passions i dels sentiments. La voluntat és com un múscul que

cal exercitar perquè el cap sempre tingui les regnes del nostre cos.

Hi ha una dita que diu: "Sempre és més verda l'herba de casa del veí", i caldria afegir-hi: "Però en realitat quan t'hi acostes l'herba no només no és tan verda sinó que hi creixen males herbes com a tot arreu".

Jo crec que el problema que té la nostra societat és que no ens volem comprometre a res, perquè els compromisos fan por, porten obligacions, ens treuen independència i ens retallen llibertats ja adquirides de fa temps. Però cal veure per un forat petit els grans avantatges que ens pot suposar un gran compromís: Un treball en equip, una millora personal, un aprenentatge, un horitzó farcit de projectes nous, un sentiment de pertànyer a algun lloc, un dret a ser reconegut per allò que fem, una il·lusió constant que hem de renovar cada

dia,... i al final de tot si ens asseiem a pensar veiem que l'home és un ésser social que viu en comunitat, tenim la necessitat psicològica de relacionar-nos amb les persones d'interconnectar i d'interactuar, la necessitat de compartir pensaments i informacions constantment, doncs si és de naturalesa ser social, per què no ho fem millor i ens comprometem amb la societat?

El passat mes de febrer, per raons de feina, vaig tenir l'oportunitat d'anar a la Xina, on vaig descobrir algunes de les raons per les quals la fan tan especial.

Xina és un país del qual en sentim a parlar cada dia, no tan sols a la televisió, sinó també al carrer: ahir vaig anar a sopar a un "xino", això m'ho he comprat als "xinos" i fins i tot els macarrons els filtrem en un "xino".

La població xinesa és probablement la que està més escampada del món, a qualsevol gran ciutat es pot trobar el barri xinès, restaurants, botigues, negocis, ...però paradoxalment, tot i que els trobem a tot arreu, els xinesos no estan gaire integrats, molts parlaran català, si estan per aquestes terres, però continuen immersos i tancats en els seus negocis i els seus barris.

A QUÈ ES DEU AIXÒ?

Xina té una de les cultures més ancestrals dels nostres dies, amb una manera molt particular de veure el món i molt diferent a la nostra. Hem de saber que venim de principis diferents; quan aquí a l'antiga Grècia ja disposàvem de Democràcia, on tothom podia votar i estar en igualtat de condicions (els ciutadans), a la Xina seguien la filosofia de Confuci, on es pot veure una estructura familiar completament diferent, on premia l'edat, i l'experiència és un gran valor. El que prenia les decisions era l'avi de la família i els altres havien de seguir els seus consells i mostrar-li el seu respecte i la seva lleialtat. Des d'aquests inicis

tan diferents que arriben fins ara, des d'aquesta perspectiva tant diferent de veure el món, ens hem d'imaginar la Xina actual.

No hem de pensar en la Xina com en un país d'inútils que ho copien tot, ja que no podem oblidar que els devem molts dels grans invents històrics de la humanitat com per exemple: el paper, la pólvora, el timó, la brúixola, la impremta o el rellotge mecànic. Xina és un país que ha passat per moltes penúries en els últims 200 anys, les invasions occidentals, les guerres de l'opi amb els corresponents tractats desiguals, les invasions japoneses, etc. Aquestes dificultats els va comportar la pèrdua de riquesa i l'entrada a la misèria d'un dels països amb més his-

tòria i que més anys havia estat la primera potència mundial.

Però amb la derrota del Kuomintang va començar la primera gran revolució xinesa, l'1 d'octubre de 1949 Mao Zedong va proclamar a la plaça de Tiananmen la victòria dels comunistes, això li va servir a la Xina per guanyar la seva identitat com a país i a dir, tal i com va dir Mao, que mai més ningú es riuria de la Xina, com ho havien fet japonesos, francesos, anglesos, etc.

Mao potser era un idealista, un paranoic, però cal recordar la seva figura per tornar l'orgull al poble xinès. Tot i que tampoc hem d'oblidar els llargs períodes de gana que va passar el seu poble, la devastació que suposà la tala d'immensos boscos per fondre acer o, la "Revolució Cultural" amb tantes reformes i contrareformes que van provocar la mort de moltíssimes persones.

Aquest és el passat de la Xina actual, però tot va canviar quan al 1978 Deng Xiaoping va assentar les bases de la segona revolució Xinesa, la gran reforma econòmica que els suposà l'obertura a l'exterior.

Deng era comunista però tal com va dir, no podem tenir un comunisme amb un mercat ben planificat si el nostre país s'està morint de gana. Primer hem de potenciar l'economia i quan siguem rics potser podrem aplicar el comunisme, però no quan el poble es mor de gana.

Xina va fer un canvi econòmic molt planificat, primer va fer reformes en el camp, salvant a molta gent de passar gana i després les va implantar a la ciutat. Primer ho provaven en algunes províncies com Canton o més endavant Shanghai i si resultava, s'implantava a la resta del país.

Això va donar un gran coixí i una gran confiança a la nova revolució i a l'obertura a l'exterior.

Des de la reforma econòmica del 78, Xina va doblar el PIB en 9 anys, el va tornar a doblar en 9 anys més, i va millorar la marca en els 9 següents. Amb un ritme de creixement anual del 10% dels últims anys, el PIB es duplica tan sols en 7 anys.

Les grans claus de l'èxit han estat:

- La desvinculació de Mao.
- L'obertura econòmica a l'exterior.
- Proves en llocs concrets.
- Importància en l'educació.

Amb tot això que explico, quan vaig arribar a la Xina, em pensava trobar un poble molt pobre, desestructurat, molt contaminat, brut, desorganitzat, perillós, etc. Aquesta és la imatge que moltes vegades hem vist per la televisió.

Doncs ho vaig trobar tot al contrari del que he expli-

cat abans. Vaig arribar a Shanghai i caram!... quin aeroport més modern. Anem a la ciutat i és més impressionant que Nova York, és preciosa, neta, endreçada i amb moltes infraestructures modernes i de gran qualitat, moltes línies de metro,... però això sí, amb una quantitat de gent increïble.

Molts cotxes i cars, moltes bicicletes, però no tantes com creiem, moltes motocicletes de petita cilindrada, molts camions...., en definitiva un parc automobilístic molt gran. Cal dir que les normes de circulació no tenen gaire sentit.

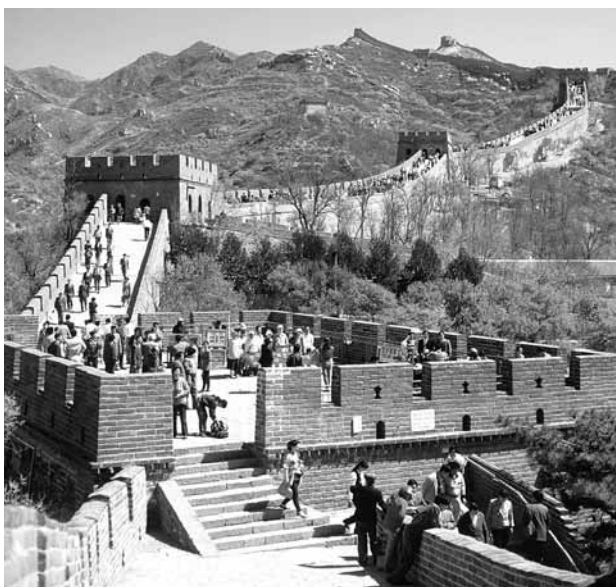
També tenen problemes, un del quals és que ha crescut molt en els últims 20 anys. Molta gent s'ha fet molt rica amb molt poc temps produint-se una diferència social molt gran entre el que té molts diners i el que en té molt pocs. La classe mitjana és molt escassa de moment.

La gent vol anar a treballar als polígons per guanyar més diners i està deixant els camps ja que no n'obtenen el suficient per a viure.

Parlant de preus, un cotxe val el mateix que aquí. A la ciutat (Shanghai) poca diferència hi ha amb les ciutats de Catalunya, a l'hora d'anar a menjar però, als pobles més petits (pot ser un poble de 2.000.000 d'habitants) es pot menjar molt bé per 12 €, el que aquí el mateix àpat ens costaria 40€. Els polígons industrials són enormes, el que vaig visitar jo, tenia 10x8 Km2 i tot estava edificat amb empreses que totes treballaven. Com aquest polígon al voltant de Shanghai en vaig veure 15 ó 20, això ens pot donar una idea de la quantitat de gent que treballa al voltant d'aquesta enorme ciutat.

La gent vol treballar, en té ganes i la Xina està tirant endavant i aviat, molt aviat tornarà a ser una gran potència mundial.

LLUÍS MOLAS

EL TREN D'OLOT A GIRONA

Navegant per Internet, va cridar-me l'atenció veure històries i dades del nostre tren d'Olot a Girona, i vaig creure que podria ésser interessant agafar notes històriques i fotografies de diferents autors (entre ells, Josep Mª Poblet, ASAMTOG, Josep Clarà, Amadeu Oarra, Joaquim Danés, Anna Massa i d'altres) pels lectors de L'AMIC.

Des del 1844 hi va haver diferents projectes que fracassaren per motius financers. Finalment, després d'aprovar-se el 20 de febrer de 1883 el plec de condicions, s'atorgà la concessió al Sr. Puig-Oriol, que aquell any la transferí a la recentment creada "*Compañía Española de Ferrocarriles Económicos*". Aquesta societat no va poder reunir el capital suficient per iniciar les obres i la tornà a transferir a Pere Bové i a Agustí Pujol, que van crear la "*Compañía de Ferrocarriles de Interés Local*", i que més tard prendria el nom de "*Ferrocarril Económico de Olot a Gerona*". Una vegada en funcionament, es van dividir les obres en quatre trams establint un temps per a la finalització de cada un. Malgrat això, les obres no avançaven, per la qual cosa es concediren un seguit de pròrrogues al llarg de la construcció. El primer tram va ésser el d'Amer a Salt (1895). El 1900 arribava a Les Planes i el 1902 a Sant Feliu

de Pallarols. El febrer de 1902 es van suspendre les obres a causa d'una fallida de la casa Abaroa de París, indirectament propietària del ferrocarril. El 1898 el tren arribava a Girona i no va ser fins el 14 de novembre de 1911, que s'inaugurà l'últim tram de Sant Esteve d'en Bas a Olot. El problema bàsic del retard era de tipus econòmic perquè ningú no volia realitzar les inversions necessàries. Així doncs, la solució va haver de venir de l'estranger. El 21 de maig de 1891 es va constituir a Londres la societat denominada "*The Olot & Gerona Tailway Company Ltd.*".

A partir de llavors i per canviar la imatge negativa que havia obtingut el tren d'Olot, les obres s'iniciaren amb un gran impuls. Però l'inici del servei, entre Amer i Salt, no va despertar entusiasme popular a causa del boicot que van fer al ferrocarril les empreses de cotxes i tartanes abaratint els seus preus i deixant així els vagons del tren buits. Tot i així, es continuava lentament la construcció cap a Olot. La inauguració l'any 1902 del tram Les Planes – Sant Feliu de Pallarols va ser una gran festa, en la qual els representants del ferrocarril van declarar que aviat arribarien a Olot (en realitat van trigar nou anys en aconseguir-ho).

El 17 de juliol de 1909, davant el notari Sr. Josep To-

relló. La societat traslladà el seu domicili de Londres a Barcelona alhora que s'efectuava un canvi de nom i passava a denominar-se *"Compañía del Ferrocarril de Olot a Gerona"* i es va fer una emissió de 5.000 obligacions, que va tenir un èxit inesperat. Aquell mateix any les obres van continuar de mans de *Fomento de Obras y Construcciones* que les reprengué amb gran empena.

Mentre les obres continuaven amb gran esforç per culpa de l'hivern, el 1911 es va aprovar el canvi de traçat a l'entrada d'Olot. A principis de juliol, les vies arribaven a la mateixa entrada d'Olot i la primera locomotora féu la seva aparició remolcant el cotxe-saló el dia 23. Aquest acte se celebrà amb un banquet al qual hi assistiren les autoritats de la ciutat. A l'octubre la línia va ser inspeccionada per la Divisió de Ferrocarrils, i la construcció va ser aprovada i autoritzada la circulació de trens.

El 14 de novembre l'estació es va omplir de gom a gom, tal com explica en Joaquim Danés i Torras en el Llibre d'Olot, el tren, però es va fer esperar:

"...El tren s'inaugurà, a Olot, el 14 de Novembre de 1911. Ho recordem tot com si fos d'ara mateix i com si encara ara hi tornéssim a ser presents. Al punt del migdia havia d'arribar el comboi oficial, portant les autoritats i els padrins; les benediccions, els discursos, les músiques, gallardes, àpat dels captaires i pobres de l'Hospici, i el gran banquet a la platea del Teatre Principal, tot estava preparat i previngut. L'Ajuntament i els convidats, en lluita comitiva, encapçalada amb la banda municipal, havien començat la gran festa a les onze, potser amb massa rigorosa puntualitat. Passa una hora, i dues, i el tren no arriba. En passen una altra, i una altra i la gentada es comença a escampar: tothom tingué temps d'anar-se'n tranquil·lament a casa a dinar i tornar a la tarda, tot passejant. La màquina exploradora, davant del tren oficial, entre Sant Esteve d'en Bas i les Preses, havia descarrilat. Calgué improvisar una brigada. I fins molt enllà de la tarda el primer tren no pogué passar.

Passà, però, al capdavall: amb les quatre "gallardes" i banderoles totes avergonyides; cansats, donant-se per vençuts ja des d'aquell instant; renunciant poc o molt a la valentia de l'interminable xiulet estrepitos que havia de fer a la sortida del petit túnel de Sant Roc per entrar a l'estació, amb un aire pairal de lassitud i de cosa mig morta; de cara —amb por— al gran crit de "... Aaaara!...", amb el qual la multitud l'havia de rebre, barrejant una mica cínicament aquesta exclamació, paradoxalment orlada d'un somriure maliciós i un empelt d'ironia, amb els càlids picaments de mans, que tenien quelcom de transigència atorgada per comprensió i per bonhomia, talment una caritat

prodigada per simple esplendidesa i generositat."

La locomotora anava engalanada amb els escuts d'Olot i de Girona, amb dues senyeres catalanes i una bandera espanyola. Del cotxe-saló baixaren el capità general Sr. Weyler i les principals autoritats que es van dirigir fins al lloc del banquet, que passà a convertir-se de dinar en sopar. Simultàniament, en un altre edifici, se servia un sopar més senzill als 150 pobres de la ciutat.

D'ençà de l'incident de 1911, quan el tren arribà amb retard a Olot, es va repetir la dita "El tren d'Olot surt quan vol i arriba quan pot", i se l'associava amb la tranquil·litat d'esperar als viatgers amb uns horaris no gaire rígids, impensables en l'època que ara vivim. Aquesta característica és recollida en una cançó que popularitzà el *Grup de Folk*.

L'entrada en servei de la totalitat del ferrocarril va suposar l'any següent més d'un 40% de viatgers, percentatge que va minvar en els anys de la Primera Guerra Mundial, i que tornà a millorar als anys vint. L'any 1923 es doblà el nombre de viatgers i aquell fou el millor exercici econòmic en la història de la Companyia. A causa de l'enorme increment del tràfic, va ser necessari ampliar el parc motor amb l'ajuda del Consell Superior de Ferrocarrils.

L'esdeveniment més memorable pel tren d'Olot durant els anys vint, va ser la visita reial el dia 26 d'octubre de 1927. El "Diario de Gerona" de l'endemà dia 27 ho explica així:

"SS.MM. y AA.RR. y séquito, al que se unieron las primeras autoridades de la ciudad y provincia, subieron al tren especial que había de conducirles a Olot. Componían éste dos coches mixtos de primera y segunda, y un coche salón que iba a la cola, y en el que se acomodaron las reales personas y las más significativas personalidades del acompañamiento. De conductor del tren real iba el jefe de Explotación señor Barnola y de maquinista, el jefe de talleres señor Tordera. Marcharon a Olot en el propio tren, el presidente y el vicepresidente del Consejo de Administración de la Companyia del ferrocarril, señores conde de Gamazo y Millet. El tren real, que salió de Gerona a las 11.10, y se detuvo en Amer cinco minutos para hacer aguada la máquina, llegó a Olot a las 12.45. Los reyes y séquito salieron de Olot, de regreso, a las 5.75 de la tarde, en el propio tren especial. Al paso de éste por el puente del Pasteral, el convoy detúvose unos segundos para que las reales personas pudieran contemplar el espectáculo del salto de agua y las montañas fantásticas iluminadas con luces eléctricas y fuego de bengalas, sorpresa preparada por la casa Burés y Energía Eléctrica de Catalunya."

La crisi econòmica mundial va afectar el tren a partir de l'any 1934, en què per primera vegada les despeses d'explotació superaven els ingressos. Aquest fet es repetí l'any següent, cosa que motivà que es deixessin de pagar els interessos als obligacionistes. Malgrat això, es va decidir la compra d'automotors dièsel, però l'inici de la Guerra Civil, tancà completament aquesta possibilitat.

El juliol de 1936, un comitè format pels obrers es va fer càrrec de l'explotació. A partir de l'any 1938 la comarca de la Garrotxa es convertí en el centre d'acolliment de refugiats i ferits de guerra i, per aquest motiu, dos dels cotxes de viatgers es van convertir en cotxes-hospital. El tren funcionà fins al febrer de 1939. Els enginyers i militars col·locaven unes càrregues explosives per volar els ponts, ja que les tropes franquistes es trobaven a prop.

En acabar la guerra, el panorama era desolador: ponts volats, nombrosos desperfectes a la via, les obres de fàbrica i en algunes estacions i el material mòbil afectat. La tasca de reconstrucció s'inicià un cop acabada la guerra, però al 1940 les inundacions del mes d'octubre van tornar a tallar la línia en tretze punts. A partir de 1941 el servei es va anar normalitzant, ja que durant els anys de la postguerra el ferrocarril era l'únic mitjà de comunicació de la comarca. El 16 de maig de 1946 tingué lloc un atemptat que per poc no ocasionà la mort de centenars de persones. Aquell dia, un tren especial del Centre GEIEG, de Girona els portava fins a les Planes d'Hostoles, per anar a Cogolls on se celebraria un aplec, però quan passava pel Pas dels Gegants, una mà assassina havia aflluixat els carrils i, en conseqüència, la locomotora descarrilà i anà a parar al riu. Per sort, no va morir ningú i la línia estigué tallada durant uns dies fins a completar les difícils tasques de rescat de la locomotora.

A partir de 1949 la situació financera fou cada vegada més deficitària, ja que el tràfic anava dismi-

nuït davant la competència de la carretera. Per contrastar aquesta tendència, la Companyia es va acollir a l'ajuda estatal, i adquirí dos automotors dièsel, que en entrar al servei aconseguiren augmentar en un 30% el nombre de viatgers transportats. En canvi, el tràfic de mercaderies, a causa de la forta competència que representava la carretera, va anar minvant fins arribar a cotes irrisòries. Altres inundacions en el 1962 van tornar a tallar la línia i obligaren el transbordament en autobús, i l'any següent, el Govern decidí suprimir les subvencions que rebia el ferrocarril i mitjançant les quals podia funcionar. Aquesta decisió obligà la Companyia a abandonar el servei en no poder fer front a l'enorme dèficit que es presentava, i així el setembre del 1963 es va resoldre de lliurar la línia a l'Estat. L'11 d'octubre d'aquell any, es disposava que l'*Explotación del FF.CC. por el Estado (EFE)* es fes càrrec del FC d'Olot a Girona. A partir del lliurament a EFE, que més tard es denominaria de Via Estrecha (*FEVE*) es va anar declinant i començaren els rumors de la seva clausura.

Lamentablement, el que llavors era director general de Transports Terrestres, Sr. Santiago de Cruylles, envià una carta fent saber al ministre Sr. López Rodó, que l'informe fet per l'empresa francesa Sofrerail era lleugerament favorable, mereixedor de reserves i que els diners que s'invertirien podien tenir una millor destinació. Com a conseqüència d'això i de la política de tancar tots els ferrocarrils deficitaris, el mes de març de 1969 es va decretar la seva clausura definitiva pel 15 de juliol del mateix any. En aquell dia, un grapat de gent es va concentrar a l'estació d'Olot per veure circular per última vegada el que havia estat el petit tren d'Olot. El ferrocarril tenia un recorregut total d'uns 60 quilòmetres, i amb ell es podia gaudir d'un panorama atractiu i variat.

LA RUTA DEL CARRILET: Aquesta és una de les rutes en bicicleta més maques que es poden veure per una via verda. Lluny del trànsit de les carreteres, la ruta travessa tres comarques: La Garrotxa, La Selva i el Gironès, passant quasi sempre per l'antic traçat del anomenat tren d'Olot.

EL TEMPS

TEMPS: una paraula molt significativa en les nostres vides i més en la societat en què vivim. Us convido a llegir aquest article extret d'internet per constatar la importància d'aquest mot.

BANC DEL TEMPS:

Imagina't que existeix un banc que cada matí aboní al teu compte la quantitat de 86.400 euros. Aquest estrany banc, al mateix temps, no agafa el saldo d'un dia a un altre, sinó que cada dia esborra del teu compte el que no has gastat. Què faries? Segur que treure tots els dies la quantitat de diners que no has gastat, veritat? Doncs bé, cadascú de nosaltres tenim aquest banc: el seu nom és **TEMPS**.

Cada matí aquest banc abona al teu compte personal 86.400 segons. Cada nit esborra del teu compte i dona com a perduda qualsevol quantitat d'aquest saldo que no hagi invertit en alguna cosa de profit.

Aquest banc no trasllada saldos d'un dia a l'altre. Cada dia t'obre un nou compte i cada nit elimina els saldos del dia. Si no utilitzes el teu saldo durant el dia, tu ets el que perds, no pots donar marxa enrere.

No existeixen carregaments a compte de l'ingrés del demà: has de viure el present amb el saldo d'avui.

Per tant, el millor és invertir de tal manera que aconseguis el millor en salut, felicitat i èxit.

El rellotge segueix la seva marxa, per tant, intenta treure el màxim rendiment a cada dia.

li a algun estudiant que ha repetit curs

- Per entendre el valor d'un **mes**, pregunta-li a una mare que ha tingut un nen prematur.

- Per entendre el valor d'una **setmana**, pregunta-li a un editor d'un setmanari.

- Per entendre el valor d'una hora, pregunta-ho a dos amants que esperen per trobar-se.

- Per entendre el valor d'un **minut**, pregunta-li a un viatger que ha perdut el tren.

- Per entendre el valor d'un segon, pregunta-li a una persona que ha estat a punt de tenir un accident.

- Per entendre el valor d'una **mil·lèsima de segon**, pregunta-li a l'esportista que ha guanyat una medalla de plata a les olimpíades.

Fes de cada moment que vius un TRESOR.

I aquest TRESOR tindrà molt més VALOR si el comparteixes amb algú ESPECIAL, el suficientment ESPECIAL com per dedicar-li el TEU TEMPS... i recorda que el temps NO ESPERA A NINGÚ!

- Per entendre el valor d'un **any**, pregunta-

LLIBRES D'INTERÈS

Títol: LOS MISTERIOS DE LOS VENENOS

Autor: PEDRO PALAO PONS

Editorial: DE VECCHI S.A

ISBN: 9788431538682

Tema principal: Història

Un curiós recorregut per l'univers fascinant dels verins.

Els verins han exercit sempre una estranya i continuada fascinació en els éssers humans. Els textos sagrats datats 1.700 anys abans de Crist, ja parlen de tòxics aptes per connectar amb la divinitat i d'hipòtesis que afirmen que Cleopatra, Alexandre el Gran, Napoleó o Arafat van morir enverinats... I sense oblidar les vinculacions entre els verins i la medicina. El llibre es tanca amb un glossari de substàncies tòxiques de tota mena.

Títol: EL GRAN GATSBY

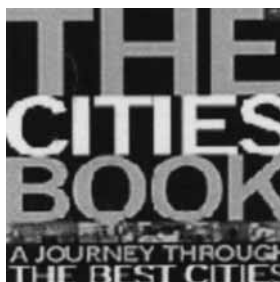
Autor: FITZGERALD FRANCIS SCOTT

Editorial: EDICIONS 62

ISBN: 9788429761221

Tema principal: Història

"El gran Gatsby" ha estat considerada per molts crítics com la millor novel·la de l'era del jazz. El protagonista, un triomfador amb un punt de misteri, reflecteix l'esclat d'una època daurada i brillant i ha despertat una gran fascinació entre els seus lectors. Aquesta popularitat ha fet que la novel·la hagi anat quatre vegades al cinema

Títol: "DE CERCA" DE LONELY PLANET

Editorial: GEOPLANETA

ISBN: 9788429764563

Tema principal: Guia de Viatge

El pitjor de les guies de viatge és haver-les de carretejar. Sobretot si són de països grans i són guies amb moltes pàgines.

És per això que la gent de la "Lonely Planet" acaba d'obrir la col·lecció "De cerca". Està pensada per als que passeu pocs dies en una ciutat. Estan escrites des del punt de vista dels ciutadans de cada país, amb la intenció que pugueu descobrir-ne els millors llocs.

Títol: MAMA, M'EXPLIQUES UN CONTE?

Autor: Yael VENT DES HOVE

Editorial: JUVENTUD

ISBN: 9788426135285

Mama, m'expliques un conte? La mare comença a explicar un conte pel seu fill i ell no para d'interrompre-la amb preguntes. Una història divertida per a l'hora d'anar a dormir.

WEBS D'INTERÈS

EMMAGATZEMAR I COMPARTIR LES FOTOS QUE FEM AMB LA CÀMERA DIGITAL

<http://picasa.google.com>

<http://www.flickr.com>

<http://www.magix-photos.com>

No té gaire sentit fer fotografies i no ensenyar-les a ningú. La millor manera de compartir-les és penjar-les en una web. Des d'internet es podran veure en qualsevol ordinador, organitzar-les en àlbums, fer-les públiques o restringir l'accés només a la família o als amics.

- Picasa és una de les aplicacions més regides de la companyia Google. Si teniu un compte a Gmail, amb el mateix usuari, també teniu accés a Picasa.
- Amb Flickr podeu penjar-hi les imatges des de la web, via correu electrònic i fins i tot des del mòbil.
- Magixphotos, és una eina més complexa que Picasa i Flickr, però els resultats són gairebé professionals. El millor d'aquest servei són les presentacions i els efectes especials.

APRENDRE ANGLÈS CANTANT

<http://www.wordreference.com/es>

<http://www.bbc.co.uk/worldservice/learningenglish>

<http://www.subingles.com>

Us proposem quatre webs on actualitzar el vostre anglès de forma fàcil, divertida i de franc.

- Per començar necessitem un diccionari. Proveu Worldreference.com. Cada resultat va enllaçat amb fòrums i a més es pot instal·lar a la barra del navegador.
- Si voleu aprendre l'idioma sense adonar-vos-en, la BBC ofereix un servei de notícies amb transcripció sonora i una llista de paraules difícils que s'expliquen al final. També inclou jocs, vídeos, exercicis de gramàtica i material docent.
- I finalment Subinglés disposa de més de 1.000 vídeos de cançons amb subtítols, tipus karaoke. Les més ben valorades són "Losing my Religion" de R.E.M, "Back to Black" d'Amy Winehouse i "With or without you" dels U2.

VIATGES D'AVENTURES

<http://www.mundoexplora.com>

<http://www.altairblog.com>

<http://www.clubmarcopolo.es>

- Al Clubmarcopolo.es trobareu des d'un minicreuer de cinc dies per veure balenes al Golf de Biscaia, fins a un trekking pel Machu Picchu.
- A Mundoexplora hi trobareu recomanacions, fotos i un apartat amb enllaços molt útils.
- Una cosa que va molt bé per preparar qualsevol viatge d'aventura és fer una cerca i mirar-se els blogs d'altres viatgers que ja han fet la nostra ruta. Un dels més consagrats és el d'Altair.

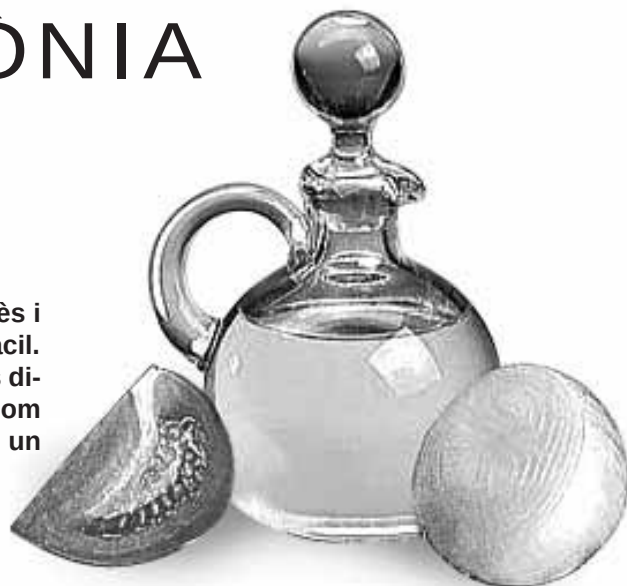

Les receptes de...

L'ANTÒNIA

L'Antònia va néixer a pagès i la seva vida no ha estat fàcil. Va tenir 9 fills i en temps difícils; ella ens explica com amb poca cosa es pot fer un plat nutritiu i econòmic.

MENUTS DE POLLASTRE DE PAGÈS AMB PATATES I PÈSOLS

Ingredients:

Menuts de pollastre: potes, colls, "pedrés", trossets d'esquena (és molt important que el pollastre sigui de pagès, si bé de gust, també s'hi poden barrejar altres tipus de carn, com per exemple, costella de porc, trossets de conill, etc.).

1 ceba
2 cullerades de tomàquet en conserva
½ got de vi blanc
2 patates
½ Kg. de pèsols
Oli
Sal

En una paella amb oli calent hi posem tots els tipus de carn que volem fer amanida amb sal, ho rossegem. Hi afegim una ceba trinxada ben petita i un parell de cullerades de tomàquet en conserva.

Es treu de la paella i es posa en una cassola que es pugui tancar, s'hi tira mig gotet de vi blanc. Quan s'hagi begut el vi se li afegeix una mica d'aigua fins que cobreixi la carn i se li deixa fer la xup-xup durant 1 hora amb el foc baix. Si convé s'hi pot afegir més aigua.

Al cap d'una hora s'hi afegeixen les patates tallades a daus i els pèsols. Es torna a cobrir d'aigua i es deixa coure 25 minuts més. 10 minuts abans d'acabar, si convé, es rectifica de sal.

FLAM DE LLET I OU CASOLÀ

Ingredients:

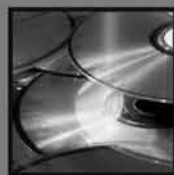
70 gr. de sucre
125 gr. de sucre en pols
500 ml. de llet
2 branques de canyella
4 ous de pagès

Posem una cassola al foc amb el sucre i un xic d'aigua i el deixem coure lentament sense deixar de remenar-lo fins que agafi un color torrat, vigilant que no es cremi. Tot seguit l'abocarem en un motlle gran per fer flams o en motlles individuals repartint el sucre torrat pel fons i els laterals.

En una olla coem la llet i hi afegim la canyella. Mentrestant, batem els ous sencers amb el sucre en pols (millor fer-ho amb una batedora), i ho incorporem a la llet cuita amb la canyella. Ho batem una mica més i ho passem per un colador ben fi, abocant-lo tot seguit al motlle/es on hem posat el sucre torrat.

Ho posem a coure al bany maria en el forn vigilant que l'aigua no arrenqui el bull i al cap de ½ hora ja ho tindrem llest.

El deixem refredar i ho servim tombat en una plata o en plats individuals, de manera que el caramel ens quedi per sobre.

IMPREMTA PAGÈS

Impressió - Cartelleria
Disseny Gràfic
Preimpresió - Troquelats
Plastificats...
**FABRICACIÓ PRÒPIA
DE PAPER PER A ORDINADOR**

c/ de Can Planes
Paratge ca n'Aulet, s/n
17160 ANGLÈS (Girona)
Telèfon 972 42 01 07 (4 línies)
Fax 972 42 22 67
E-mail: pages@impremtapages.com
admi@impremtapages.com

